

„Zlatá kúra“ nejen na revmatismus - podle Hildegardy

Z knihy **BYLINÁŘSTVÍ SVATÉ HILDEGARDY Z BINGENU** autora **Petera Pukownika** (vydalo ji nakladatelství Fontána, Horní nám. č. 5, 772 00 Olomouc, tel.: 585 221 400, www.fontana.ws) vám dále nabízí me ukázkou z kapitoly o léčení pomocí zlata. Učení svaté Hildegardy z Bingenu je dnes stejně aktuální jako před 1000 lety. K nejdůležitějším léčebným prostředkům patří i správná výživa – a také způsob, jakým je tělu dodávána strava. Základem léčebné nauky svaté Hildegardy je špalda, fenykl a dále koření – galgán, mateřídouška a bertram. Člověk může získat a udržet si zdraví na základě duchovního postoje k sobě samému, ke svému okolí a ke Stvořiteli a také pomocí správné míry (discretio). V německy mluvících zemích (Německo, Rakousko a Švýcarsko) existují také lékárny s léky a léčebnými prostředky podle svaté Hildegardy – např. v Rakousku: St. Hildegard Posch Ges. M.b.H., Am Weinberg 23, A4880- St. Georgen, tel.: 61/07667.

***

Při bolestech všeho druhu, které mohou být vyvolány revmatem nebo zácpou, a při chronických potížích v oblasti žaludku a střev nám svatá Hildegarda z Bingenu doporučuje „zlatou kúru“. Zlato používal při revmatu už Hippokrates, jenom nevíme, jak. Proto se dnes používá i ve standardní medicíně, ale ve formě injekcí zlatých solí, které mohou mít hodně vedlejších účinků. Při těchto zlatých injekcích jde o akci, která vyvolává reakci – reakční ztuhlost, což znamená, že po těchto injekcích už nepůsobí žádný jiný lék – i ty nejsilnější dávky kortizolu působí jen velmi omezeně, o čemž jsem byl věrohodně ujištěn. Zůstáváme tedy raději u svaté Hildegardy, neboť tato zlatá kúra se zatím velmi osvědčila u mnoha terapeutů a ještě více pacientů.

Zlatá kúra podle svaté Hildegardy by se měla používat v následujících případech:

1. Při revmatu, artritidě a dně,
2. při žaludečních potížích všeho druhu, tedy při gastritidě (zánětu žaludeční sliznice) nebo při podráždění žaludeční sliznice, což Hildegarda označuje jako „chlad žaludku“) a při celkové přecitlivělosti žaludku, ale i při jeho překyselení nebo naopak nedostatečné produkci žaludečních kyselin,
3. k celkové stabilizaci zdraví,
4. také k prevenci čili profylaxi všech těchto onemocnění.

Tato zlatá kúra se provádí pouze jednou ročně ve dvou po sobě následujících dnech, pouze zřídka více-

krát ročně. Potřebné suroviny se dají sehnat od známých firem zaměřených na výrobu produktů podle svaté Hildegardy. Jedna dávka ve dvou polévkových lžicích jemné špaldové mouky obsahuje 0,6 gramů zlatého prášku (Hildegarda to označuje jako „zlato očištěné ohněm“), které první den ráno rozmícháme s trochou vody a těsto nalačno sníme. Druhou dávku tvoří placky upečené z tohoto těsta, které sníme další den ráno nalačno.

Mnozí se ptají, proč se zlato používá jeden den „zasyrova“ a druhý den ve formě upečených placek. Můj názor je takový, že tyto dvě části zlaté kúry jsou dva zcela různé podněty, které mají na tělo odlišné účinky. Vlivem působení tepla při pečení se struktura těsta zásadně mění a také úplně jinak působí na tělo než syrové těsto z předcházejícího dne. A vzhledem k tomu, že tyto podněty jsou realizovány ve dvou různých dnech, také mají úplně jiné účinky.

Zlato má na tělo prohřívací účinky, syrové těsto naopak potřebuje teplo, aby bylo v těle zpracováno (Hildegarda varuje před syrovými obilovinami). Když však člověk další den sní placičky, které už nejsou „syrové“, musí tělo zpracovat tento úplně odlišný podnět stejnými základními látkami. A každá akce vyvolává v těle reakci. Ta potřebuje svůj čas, a proto se tato kúra opakuje teprve za rok. V případech velmi těžkého revmatu to kolegové s velkými úspěchy realizovali dvakrát v roce. Právě díky těmto dvěma naprosto odlišným podnětům ve dvou po sobě následujících dnech má tato kúra při revmatu tak dobré účinky – především díky „zlatu aktivovanému ohněm“.

Jinak to vysvětlit nedokážu. Hildegarda k tomu říká, že to v žaludku zůstává ležet dva měsíce, ale nedráždí ho to ani nedochází ke vzniku vředů, nýbrž spíše žaludek prohřívá, pročišťuje a pozitivně na něj působí. Věřme jí i bez vědeckých důkazů. Pozitivní účinky u pacientů jí dávají za pravdu – prostě to tak je.

Hildegarda píše „když je žaludek chladný a zahleněný, zlato ho zahřeje a očistí, aniž by to pro člověka bylo nebezpečné“. „Chlad žaludku“ u ni vždy znamená zánět žaludeční sliznice neboli gastritidu. Proto lze tuto zlatou kúru s velkým úspěchem nasadit i při těchto potížích. Ale také při celkové přecitlivělosti žaludku a při jeho překyselení nebo naopak při nedostatečné produkci žaludečních kyselin, která hraje důležitou roli u revmatu, neboť revma je vlastně onemocnění způsobené překyselením člověka, jež tělo i duše jsou pak „kyselé“.

V souvislosti s revmatickými bolestmi a žaludečními potížemi by zlaté víno mohlo být prospěšné i pro tuto skupinu pacientů.

Zlaté víno

Jako doplněk při těžkých revmatických onemocněních, především pokud přetrvávají už celá léta, a také při žaludečních a střevních potížích jakéhokoli typu, by se mělo jako podpůrné opatření ke zlaté kúře bezpodmínečně podávat zlaté víno. Vzhledem k tomu, že působí proti horečce a revmatu, tedy i při horečnatých formách revmatického okruhu, tedy i při revmatickém záchvatu. Pokud se tyto prostředky podávají přímo při záchvatu, dojde k jeho zmírnění, a pokud člověk pije toto víno pravidelně z preventivních důvodů, buď k takovému záchvatu vůbec nedojde, nebo je alespoň mnohem méně bolestivý.

Svatá Hildegarda k tomu píše: „Vezmi čisté zlato a v hrnci nebo nádobě je rozžhav a takto rozžhavené je pak vlož do čistého vína, aby se víno od něj ohřálo. Toto víno pak zatepla vypij a čin tak často – a dna (revma) ustoupí.“

Jeden vynalézavý stoupenec svaté Hildegardy přišel na skvělý nápad a nechal u zlatníka spirálu ponorného vařiče pomocí elektrolýzy pozlatit. Když se pak tento ponorný vařič rozehrje, vznikne vlastně „žhnoucí zlato“. Pokud člověk takto v případě potřeby ohřívá menší množství vína, má tento léčivý prostředek neustále k dispozici.

Slyšel jsem to na jedné konferenci týkající se svaté Hildegardy, která se konala ve Švýcarsku, a hned jsem o tom referoval svým pacientům. Celá řada z těch, kdo trpí revmatem a z něho vyplývajícími bolestmi, má nyní tento pozlacený ponorný vařič doma, a tak si může rychle a levně připravit toto léčivé víno. Zlaté víno však nepomáhá pouze pacientům s revmatem, nýbrž také při všech horečnatých stavech, kde hraje určitou roli žaludek, jak je tomu často také při akutních virových infekcích a při alergiích všeho druhu, které Hildegarda označuje jako „žaludeční horečka“. Pomáhá také při senné rýmě.

Hildegarda dále píše k tomuto zlatému vínu následující: „Ten, kdo má žaludeční horečku, ať ohřeje teplým zlatem čisté a dobré víno a vypije je a horečka ho opustí, protože dobrá síla zlata spolu se silou ohně odstraní špatné žaludeční šťávy.“ V případě alergií jakéhokoli typu se tedy doporučuje vypít dvakrát až třikrát denně 20 mililitrů, tedy jednu líkérovou skleničku tohoto vína.

Peter Pukownik